

[JUDICI CÚPULA MOSSOS]

L'aigua de pluja mulla

written by Lluís Busquets | 29 de gener de 2020

□ Gran error de TV3 el dimarts 28, fent prevaldre la transmissió de la intervenció dels presos polítics al Parlament de Catalunya a tots els canals, sense distribuir en un canal aquesta transmissió i, en un altre, la sisena jornada del judici a la cúpula dels ME, quan era el torn de l'interrogatori dels advocats al coronel **De los Cobos**, sobretot quan el dia abans s'havia ofert, sencer, l'interrogatori de fiscalia.

A $\frac{1}{4}$ d'11 començà les preguntes al coronel la senyora **Olga Tubau**, lletrada de **Trapero** i **Laplana**. **De los Cobos** anava una mica més amb peus de plom perquè a la vigília havia fet alguna relliscada i sap que l'advocadessa pregunta amb bisturí. **Trapero** seu al costat i dona copets amb el bolígraf a la taula. Li fa explicar la primera trobada amb el Fiscal de Catalunya i li comença demanant com podia coordinar els plans d'actuació de tres policies si no els coneixia, ja que acabava de declarar que ell no era cap comandament per exigir-los: ho havia de fer el fiscal. El coronel surt d'estudi dient que calia harmonitzar els criteris. A ell no li interessaven els detalls del pla dels ME sinó quina voluntat tenia de la policia catalana. Quedà clar, al llarg de l'interrogatori que des de la primera trobada de **De los Cobos** amb **Trapero**, a Fiscalia (on li digué que ell s'havia anat a reunir amb el Fiscal i que si volia parlar amb ell, demanés hora a la secretària), s'havia sentit menystingut i no li ho perdonava. Voltes i més voltes al pla A. Ja sabem que la primera actuació de l'1-0 aniria a càrrec de ME i que avisarien les FCSE si necessitaven ajuts. L'advocadessa li adueix que si hagués acudit al Centre de Coordinació de ME com li havien ofert, hauria pogut seguir millor el transcurs de la jornada, no? "Només fins a cert punt, perquè l'actuació de ME era aparentar

que s'estaven complint ordres d'impedir el referèndum i, tanmateix, permetre'l. Era un oferiment enverinat perquè la meua presència avalés ordres d'inacció sense poder fer res." "I no podia ser una bona actitud de transparència davant de vostè?", "Podria ser."

□La postura del coronel era clara. "Des del 23 alimentàvem dubtes en relació amb l'actuació dels ME com a conseqüència de les declaracions del Conseller d'Interior i l'actitud de **Trapero** a les reunions". Desconfiança absoluta. Tornaven a les instruccions i a l'acte de la magistrada **De Armas** del 27-IX, que l'obligava a "coordinar i supervisar". A la reunió de coordinació del 28-IX es van mantenir les instruccions de Fiscalia "perquè no canviaven res". Però, segons **Tubau**, la Magistrada cessava les instruccions de Fiscalia i no només les "paralitzava" com deia **De los Cobos** en el seu informe. I es fonamentava en l'art. 46.2 de la Llei de FCSE sobre la concurrència en un moment puntual de les FCSE amb les policies autonòmiques (el comandament passa a les forces estatals). Al coronel no acceptava que li toqués a ell dirigir: no volia ser el responsable final de les càrregues de l'1-0 i donà a entendre que li feia molta nosa allò de "sin alterar la normal convivència ciutadana", perquè s'hi arrapava **Puigdemont** i, segons ell, també **Trapero**. Tanta nosa li feia que se'n va anar a parlar amb la Magistrada demanant-li que rectificqués. "Em va respondre que seria com dir que l'aigua de pluja mulla". És a dir, que la convivència es donava per descomptada. Tanmateix, a la Junta de Seguretat del 28-IX no va fer constar a ningú la seva desconfiança envers els ME. Ni va comunicar a Fiscalia ni a la Magistrada que no es refiava de l'actuació dels ME.

□Semblaria que **Trapero** i **Tubau** vulguin jugar al gat i rata. Ella el vol anar a l'arrel: **De los Cobos** manava o no manava? Perquè, en el fons, encara no sabem qui va manar les càrregues. En definitiva, qui tenia capacitat per passar al pla B i actuar autònomament i no a requeriment dels ME? **De los Cobos** vol treure's les puces de sobre pel que fa a la seva autoritat: no assumeix la direcció de cap dispositiu conjunt

de les tres policies. “Si la magistrada hagués volgut que ostentés alguna responsabilitat sobre tot el dispositiu, crec que jo hauria estat destinatari de la interlocutòria del 27 de setembre i m’hagués convocat a la reunió”. Ell només coordinava l’operatiu. Qui dirigia era la Magistrada (més tard, cap a final del matí, dirà que l’ordre de passar al pla B arribà del Secretari d’Estat, **José Antonio Nieto**). Quan la Magistrada, el 3-X, dictà una providència requerint a **De los Cobos** que li doni compte de les comeses encarregades a cadascun dels tres cossos policials... tampoc no implicava cap direcció per part seva.

□ Amb **Ferran López** es va entendre. I mai no el va considerar propens al referèndum ni la mà dreta de **Trapero**. I per això va ser el substitut de **Trapero** amb el 155. Fins i tot es van creuar correus del 27 a l’1-0. Ara bé, el dia 1, quan li va demanar ajut per a 223 centres, no li va dir que ja havia posat fi al pla A (i no volia saber res de les declaracions de **Millo** mostrant el correu del **López** per justificar les càrregues de les FCSE). El matí del dia 1 van decidir trencar la coordinació amb ME i mantenir la comunicació.

Tres constatacions: primera, el Coronel ja s’imaginava que ME actuaria d’una forma inferior a la desitjada, però “semblava millor anar amb els ME encara que anessin al 60% o al 40%. Al final, ens vam equivocar”; segona, no sabia res de res que diversos mitjans haguessin fet públiques les discordances entre el govern i l’exmajor, però si **Trapero** s’hagués plantat davant **Puigdemont**, encara que li hagués pogut costar el càrrec, el referèndum no s’hagués celebrat; tercera, mai no haurien pensat trobar la resistència que van trobar per part de la gent als centres de votació. “Però, escolti, creu que s’hauria pogut aturar el referèndum?”, “Vostè em parla d’un futurible...”

□ **Tubau** hi torna: si les pautes d’actuació dels ME, per a vostè eren “pistes”, davant dels informes de les brigades d’informació de les FCSE del que es feia a les vigílies de la

votació en els centres, per què ni la PN ni la GC no els van tancar? Malgrat poder actuar per “iniciativa pròpia”, no ho van fer perquè hi hauria hagut un “salt qualitatiu que comportaria greu alteració de l’ordre públic; érem el darrer recurs, un cop s’hagués comprovat l’operatiu ineficaç, ineficient i insuficient dels ME”. Quan li convé, el coronel repeteix el mateix que acaba de dir amb altres paraules una estona abans. Ja admet que es van mobilitzar molts efectius dels ME, però no de manera adient. **Tubau** branda un correu en què s’acomiada de **Ferran López** amb “Un abrazo”. “En un ambient que vostè qualifica de traïció li fa una abraçada al número dos dels Mossos?” Però, per a ell, el dolent era **Trapero**. I, això no obstant, assegura que no li guarda cap rancor. Incomprendiblement les altres defenses no li fan cap pregunta. Ningú no el posa en contradicció respecte de les declaracions d’ahir (a les 4 de la matinada les FCSE, en llevar-se, ja sabien on havien d’anar i què havien de fer i... van canviar del pla A al B entre 8 i 9 del matí?). Ni tampoc respecte a declaracions al TS d’alguns subordinats seus que declararen que havien fet reunions a la vigília... Es diria que el coronel no ha sortit tan mal parat com es podia esperar. Havent escoltat totes les parts, la lògica fa pensar que, malfiant-se dels ME, la iniciativa pròpia del pla B va començar el 29 i 30, contravenint les ordres de la magistrada; ara bé, calia una excusa justificadora: la passivitat dels ME... Una quarantena de vídeos ho demostraven per a 2.300 col·legis!
Patientia vincit omnia?